

Gub Jenő

A székely himnusz

Kulcsszavak: Székely himnusz; Csanády György; a himnusz eredetisége.

Szövegét 1921-ben Csanády György írta, aki a székelyudvarhelyi temetőben nyugszik, zenéjét Mihalik Kálmán szerezte. Manapság több hamis szövegváltozat forog közszájon a népdalokhoz hasonlóan, de a szövegrontás ellen, a mű tiltottsága miatt nem tudott fellépni sem a Szerzői Jogvédő Hivatal, sem a szerzők és utódaik.

Csanády András és Csanády Katalin jogutódok 1990 májusában a 168 Óra című hetilapban az alábbiakat közölték: „Most azonban szükségesnek és lehetségesnek látjuk, hogy a sajtó nyilvánosságához folyamodva hívjuk fel a figyelmet a mű hiteles szövegére és dallamára, egyben kérjük mindazokat, akik ezt éneklik, s e mű szellemével közösséget vállalnak: tartsák tiszteletben ezt a hiteles formát, s becsüljék meg ezzel a szerzők emlékét, eszmei, erkölcsi álláspontját. Csak az alább közölt hiteles másolat szerinti szöveget és dallamot illeti meg a Székely Himnusz cím.”

A Rózsavölgyi-féle 1940-es első kiadás példánya szerint a hiteles szöveg a következő:

„Ki tudja merre, merre visz a végzet,
göröngyös úton, sötét éjjelen.
Segítsd még egyszer győzelemre néped,
Csaba király a csillagösvényen.
Maroknyi székely porlik, mint a szikla,
népek harcától zajló tengeren,
fejünk az ár ezerszer elborítja,
ne hagyd el Erdélyt, Erdélyt Istenem!”

Tehát öt fontos különbség van az általában elterjedt változatokhoz képest: 1. Segítsd, és nem vezesd, 2. Csaba király, és nem királyfi, 3. Harcától zajló tengeren, és nem harcának zajló tengerén, 4. Erdélyt, Erdélyt Istenem, és nem elveszni Erdélyt Istenünk.

Ismeretlen szerző(k) által hozzáköltött második versszak:

„Ameddig élünk, magyar ajkú népek,
megtörni lelkünk nem lehet soha!
Szülessünk bárhol,
földünk bármely pontján,
legyen a sorsunk jó vagy mostoha,
keserves múltunk, évezredes balsors,
tatár, török dúl, labanc rabigáz...
Jussunk e honban,
magyar-székely földön:
Szabad hazában élni boldogan!”

